

tigt imperialismen opførte sig. Det synes jeg i hvert fald, og på samme måde synes jeg, det var helt uacceptabelt at alliere sig med en Osama bin Laden for at bekæmpe Sovjetunionen.

Jeg ved, vi har en forskellig opfattelse, og den diskussion tager vi en anden gang. Men jeg vil godt lige sige til hr. Helge Adam Møller, at problemet er jo, at vi ikke kan bruge Den Internationale Straffedomstol, for den pådømmer jo ikke forbrydelser, der er begået, før den blev nedsat. Derfor bliver vi nødt til at retsforfølge hærchefen enten i Irak eller i Danmark, og er hr. Helge Adam Møller ikke enig i, at hvis der ikke meget hurtigt bliver oprettet et fair og uafhængigt retssystem i Irak, har vi en forpligtelse til at dømme ham i Danmark, hvis vi kan få fat i ham?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg elsker jo at svare klart og tydeligt, også til hr. Søren Søndergaard, men det sidste spørgsmål kan jeg ikke svare klart og tydeligt på, for jeg kender ikke svaret.

Det, der er det afgørende for mig, er, at han bliver anholdt og arresteret hurtigst muligt, og at han bliver stillet til ansvar for de ting, som nogle siger han har begået. Han skal have mulighed for at forsvare sig, og jeg ser helst, det sker i Irak, for her er det lettest at indkalde vidnerne, og retssagen kan føres på hans eget sprog. Men det kræver selvfølgelig, at domstolen er egnet til det og har det legale grundlag; det andet er teori. Men min hovedpointe er, at han skal retsforfølges, og hvor det så sker, må tiden vise.

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Søren Søndergaard gjorde tidligere ganske udmærket rede for hele forløbet ved hærchefens forsvinden her fra Danmark, så det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Jeg vil i stedet tage et andet udgangspunkt.

Hærchefen blev opdaget her i Danmark, lige før Folketinget åbnede i 2001. Det var dagbladet Politiken, der kunne offentliggøre, at han var her i Danmark, og det tør antydes, at det gav anledning til stor ravage i debatten. Under åbningsdebatten den 4. oktober 2001 fyldte han en meget stor del af diskussionen, og hvorfor gjorde han det? Jo, fordi de borgerlige partier havde brug for at piske stemninger op.

Den danske asyllovgivning skulle være et hovedtema i valgkampen, og derfor kom hærchefen som kaldet fra himlen. Man kunne ligesom

sige, at nu havde regeringens slappe politik medført, at masseforbrydere og grove kriminelle, og jeg ved ikke hvad, var kommet ind i Danmark. Det virkede, og hærchefen kunne også spille en rolle i den valgkamp, der startede lidt senere.

Men siden hen har det jo vist sig at være en lidt anden historie end den, som de daværende oppositionspartier kørte frem med. Der er tale om en tidligere hærchef, der flygtede fra Saddam Husseins regime og blev hjulpet af CIA under flugten. Han var blevet debriefet af CIA, som selvfølgelig skulle pumpe ham for alle de oplysninger, han måtte have om Saddam Husseins militære forhold, og det var formentlig med hjælp fra CIA, han blev placeret i det lille smørhul, der hedder Danmark. Det er, hvad jeg har kunnet finde ud af ud fra alle de kilder og oplysninger, der overhovedet har været til rådighed.

Kl. 11.15

Selvfølgelig har man vidst, at han var i Danmark. En sådan tidligere hærchef er en så stor kanon, at det amerikanske efterretningsvæsen har haft helt og fuld kontrol med, hvor han har befundet sig, og det har også vist sig, at han under sit ophold i Danmark har haft kontakt med amerikanske efterretningsfolk og med de grupper, der skulle være i opposition til Saddam Hussein. Derfor var det også helt, helt logisk og naturligt, at manden skulle hjælpes ud af Danmark, da krigen blev indledt.

Der har været CIA-rapporter fremme om, at CIA har hjulpet ham her i landet. Den CIA-mand, der fremkom med rapporten, trak senere oplysningerne tilbage, men jeg tør godt sige, at han er blevet tvunget til det. For mig er det da fuldstændig indlysende, at med de store amerikanske interesser, der har været i en så fremtrædende militærperson, der har været tæt på Saddam Hussein, har man haft aktiv brug for ham i den krig, der skulle startes.

Det tør antydes, at der er en forklaring på, at den skingre tone, der blev anvendt i 2001, da de nuværende regeringspartier havde brug for hærchefen i deres valgkamp, er ændret til nogle ganske, ganske små pip. Man ser gennem fingre med, at han forlader landet, og man er ikke særlig interesseret i, at han skal tilbage til Danmark.

Vi har gang på gang forsøgt at presse regeringen til at tage sagen op over for de amerikanske myndigheder. Man har skrevet et brev til ambassaden, for det skulle man jo gøre, men vel viden om at der ikke ville ske noget. Man har sagt helt